

NGƯỜI EM QUẬN CAM

Vừa phải

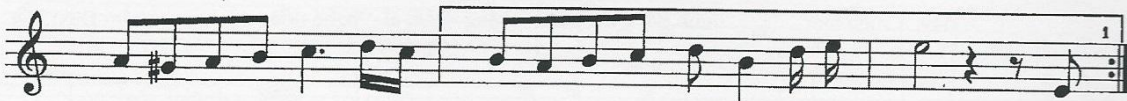
Hà Thúc Sinh

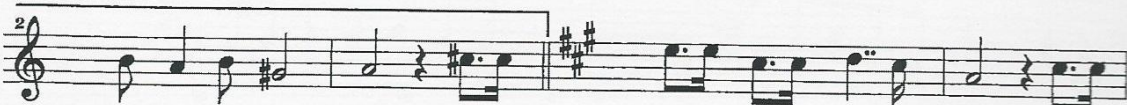
Một chiều năm xưa đến đây Hoa đèn nào tô lễ loi Quanh
Rồi vắng dương treo nắng lên Phố phường Sài Gòn có tên Sau

đời còn thưa thớt người ít vui và ít nói Vườn địa đàng cho anh Kiếp thiên
thời vàng tan đá chìm Có em nhiệm màu đến Trời rộn ràng cao xanh Nắng thiên

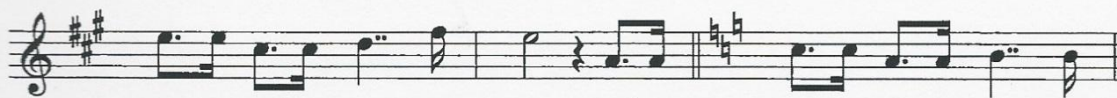
thần chỉ một chiếc cánh Bước chênh vênh ngựa xe trăm phương lòng chia mấy hướng. (Rồi)
đường vàng thơm đôi cánh Bốc hai

ta bay đến tình riêng. Người ở đây như một loài chim lạc bầy Vực chờ

MAHVIET

dưới cứ miệt mài tung cánh bay Đồi lửa mãi dấu lòng hoài mong quay

lại Từng hồi chuông thảng ngày gọi réo tên ai. Mười

năm sau vui rất với Mái đầu lòng mây trắng trôi Anh về quận Cam nhớ người Nhớ

thiên đường đã tới Một rừng người Bol - sa Có em không người em thương nhớ Mối sầu

đây đã hoá ngày xưa /.

Alhambra 1992